Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►B

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2016/1149,

15. aprill 2016,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori riiklike toetusprogrammide osas ja muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 555/2008

(ELT L 190, 15.7.2016, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2021/374, 27. jaanuar 2021	L 72	3	3.3.2021
►M2	Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2021/2027, 13. september 2021	L 415	4	22.11.2021

▼B

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2016/1149,

15. aprill 2016,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 veinisektori riiklike toetusprogrammide osas ja muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 555/2008

I PEATÜKK

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala ja kasutatavad mõisted

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse sätted, millega täiendatakse määruse (EL) nr 1308/2013 II osa I jaotise II peatüki 4. jagu veinisektori toetusprogrammide osas.

2. Käesoleva määruse sätted ei mõjuta:

a) selliste liikmesriikidevahelisi suhteid reguleerivate erisätete kohaldamist, mis hõlmavad pettusevastast võitlust veinisektoris, kui kõnealused sätted hõlbustavad käesoleva määruse kohaldamist,

b) eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad:

i) kriminaalasju või liikmesriikide vastastikust abi kriminaalasjades,

ii) haldusõigusrikkumiste menetlemist.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab „tegevus“ meedet või meetmerühma, mis kuulub taotleja esitatud projekti või lepingusse, mis on asjaomase toetusprogrammi raames liikmesriikide ametiasutuste poolt välja valitud ja vastab määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 43 osutatud meetmete alla kuuluvale mis tahes tegevusele.

Artikkel 2

Vastutus kulude eest

Liikmesriigid vastutavad kõigi kulude eest, mis on kantud nende toetusprogrammi raames, või kõigi muudatuste eest osutatud programmis, mis on tehtud kooskõlas rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artiklitega 1 ja 2, juhul kui neid ei kohaldata kooskõlas määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 41 lõikega 4 või 5.

▼B

II PEATÜKK

SÄTTED ERI TOETUSMEETMETE KOHTA

1. JAGU

Edendamine

1. alajagu

Üldsätted

Artikkel 3

Toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 45 osutatud toetuse saajad peavad olema kutseorganisatsioonid, veinitootjate organisatsioonid, veinitootjate organisatsioonide liidud, kahest või rohkemast tootjast koosnevad ajutised või alalised liidud, tootmisharudevahelised organisatsioonid või, kui liikmesriik vastavalt otsustab, avalik-õiguslikud asutused Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/18/EÜ [1] artikli 1 lõike 9 tähenduses.

Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis b osutatud meetme puhul võivad toetusesaajateks olla eraettevõtjad.

Liikmesriigid ei tohi määrata avalik-õiguslikku asutust ainsaks toetusesaajaks.

Artikkel 4

Toetuse kestus

Ühe toetusesaaja teavitus- ja müügiedendustegevust ei toetata kauem kui kolm aastat ühes liikmesriigis meetme puhul, millele on osutatud määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis a, ning vastavas kolmandas riigis või kolmanda riigi turul ei toetata seda meetme puhul, millele on osutatud määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis b.

Kui tegevuse tõhusus on põhjendatud, võib tegevusele antavat toetust pikendada maksimaalselt üks kord kuni kahe aasta võrra või maksimaalselt kaks korda kuni üheks aastaks iga pikendamise puhul.

Artikkel 5

Rahastamiskõlblikud kulud ja tagasimaksmise eeskirjad teavitus- ja müügiedendustegevuse puhul

Vastavalt määruse (EL) nr 1308/2013 artiklile 45 ja käesoleva määruse artiklitele 6 ja 9 kehtestavad liikmesriigid eeskirjad rahastamiskõlblike meetmete ja vastavate rahastamiskõlblike kulude kohta. Eeskirjad peavad olema koostatud selliselt, et oleks täidetud kavade eesmärgid vastavalt määruse (EL) nr 1308/2013 artiklile 45.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, 30.4.2004, lk 114).

▼B

Kõnealuste eeskirjadega nähakse eelkõige ette toetuse maksmine vastavalt ühikuhindade standardiseeritud astmikule, mis on arvutatud kooskõlas rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artikliga 24, või vastavalt tõendavatele dokumentidele, mille peab esitama toetusesaaja.

2. alajagu

Teave liikmesriikides

Artikkel 6

Rahastamiskõlblikud toimingud

1. Tegevused ja nende aluseks olevad meetmed, mille puhul määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis a osutatud toetust kohaldatakse, peavad sisaldama liikmesriikide tarbijatele mõeldud teavet veini vastutustundliku tarbimise kohta ning teavet alkoholi kuritarvitamisega seonduva riski kohta, samuti liidu kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste süsteemi, millega tuuakse esile toote eriline kvaliteet, maine või muud omadused, mis tulenevad tema geograafilisest piirkonnast või päritolust.

2. Lõikes 1 osutatud teavitustegevused võivad olla nii teabekampaaniad kui ka riikliku või liidu tähtsusega üritustel, messidel ja näitustel osalemine.

3. Esitatud teave peab põhinema veini olulistel omadustel või iseloomulikel tunnustel, see ei tohi põhineda kaubamärkidel ega õhutada veini tarbimist selle erilise päritolu tõttu. Veini päritolu võib siiski olla esitatud tegevusega seotud teabe osana.

4. Kogu teave, mis on seotud veinitarbimise mõjuga tervisele ja käitumisele, peab põhinema üldtunnustatud teaduslikel andmetel ja olema kooskõlas selle liikmesriigi rahvatervise eest vastutavate pädevate asutuste seisukohtadega, kus teavitustegevused toimuvad.

Artikkel 7

Tingimustele vastavuse kriteeriumid

Taotluse läbivaatamisel lähtuvad liikmesriigid järgmistest kriteeriumidest:

a) tegevused ja nende aluseks olevad meetmed on selgelt määratletud, esitatud on teavitustegevuse kirjeldus ja lisatud hinnangulised kulud;

b) tagatis, et tegevuse kavandatud kulud ei ületa tavapärast turuhinda;

c) tagatis, et toetusesaajatel on juurdepääs piisavatele tehnilistele ja rahalistele vahenditele, millega tagada tegevuse tõhus rakendamine;

d) kavandatud strateegiate ja püstitatud eesmärkide omavaheline kooskõla ning nende tõenäoline mõju ja edu tarbijate teadlikkuse suurendamisele veini vastutustundlikust tarbimisest ning alkoholi kuritarvitamisega seonduvast riskist, samuti liidu kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste süsteemist teavitamisele.

▼B

Artikkel 8

Prioriteetsuskriteeriumid

1. Pärast taotluste läbivaatamist peavad liikmesriigid eelistama tegevusi:

a) milles keskendutakse nii veini vastutustundlikule tarbimisele kui ka liidu kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste süsteemile;

b) mis hõlmavad mitut liikmesriiki;

c) mis hõlmavad mitut haldus- või veinipiirkonda;

d) mis hõlmavad mitut liidu kaitstud päritolunimetust või kaitstud geograafilist tähist.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada muud prioriteetsuskriteeriumid ja märkida need toetusprogrammis ära. Muud prioriteetsuskriteeriumid peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ning nende aluseks peavad olema toetusprogrammi konkreetsed strateegiad ja eesmärgid.

3. alajagu

Edendamine kolmandates riikides

Artikkel 9

Rahastamiskõlblikud tegevused

Tegevused ja nende aluseks olevad meetmed, mille puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis b osutatud toetust, peavad sisaldama ELi veinide edendamist kolmandate riikide turgudel, tingimusel et:

a) tooted on ette nähtud otsetarbimiseks; kolmanda riigi sihtturg pakub toodete ekspordiks võimalusi või võimalikud uued müügikohad on seal olemas;

b) kaitstud päritolunimetusega või kaitstud geograafilise tähisega veinide puhul märgitakse asjaomase teavitus- või müügiedendustegevuse raames toote päritolu;

c) toetatav tegevus on selgelt määratletud, sealhulgas on täpsustatud, milliseid tooteid võetakse arvesse, milline on turundustegevus ja selle hinnanguline maksumus;

d) teave või reklaamisõnumid põhinevad veini olulistel omadustel ja on kooskõlas nende sihtturuks valitud kolmanda riigi kehtivate õigusaktidega.

Artikkel 10

Tingimustele vastavuse kriteeriumid

Taotluse läbivaatamisel lähtuvad liikmesriigid järgmistest kriteeriumidest:

a) tegevused ja nende aluseks olevad meetmed on selgelt määratletud, esitatud on müügiedendusmeetme kirjeldus ja lisatud hinnangulised kulud;

b) tagatis, et tegevuse kavandatud kulud ei ületa tavapärast turuhinda;

▼B

c) tagatis, et toetusesaaja majanduslik suutlikkus on piisav, et tulla toime kolmanda riigiga peetavale kaubavahetusele eriomaste piirangutega, ja tal on piisavad vahendid, et tagada meetme võimalikult tõhus rakendamine;

d) toetusesaaja on esitanud tõendid selle kohta, et tal on piisaval hulgal kvaliteetseid tooteid, et tagada pärast müügiedendustegevuse lõppu turunõudluse rahuldamine pikema aja jooksul;

e) kavandatud strateegiate ja püstitatud eesmärkide omavaheline kooskõla ning nende tõenäoline mõju ja edu seoses nõudluse kasvuga asjaomaste toodete järele.

Artikkel 11

Prioriteetsuskriteeriumid

1. Pärast taotluste läbivaatamist peavad liikmesriigid eelistama:

a) uusi toetusesaajaid, kes ei ole saanud määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis b osutatud toetust;

b) toetusesaajaid, kelle tegevus on suunatud uude kolmandasse riiki või uue kolmanda riigi turule, mille jaoks nad varem ei ole määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 lõike 1 punktis b osutatud toetust saanud.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada muud prioriteetsuskriteeriumid ja märkida need toetusprogrammis ära. Muud prioriteetsuskriteeriumid peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ning nende aluseks peavad olema toetusprogrammi konkreetsed strateegiad ja eesmärgid.

2. JAGU

Viinamarjaistanduste ümberkujundamine ja muutmine

Artikkel 12

Toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 46 osutatud toetuse saajateks peavad olema viinamarjakasvatajad, kes vastavad komisjoni määruse (EÜ) nr 436/2009 ([1]) artikli 2 punktis a esitatud määratlusele.

([1]) Komisjoni 26. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 436/2009, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 479/2008 seoses istandusregistriga, kohustuslike deklaratsioonide esitamise ja turu jälgimiseks vajaliku teabe kogumisega, toodete veo saatedokumentidega ning veinisektoris peetavate registritega (ELT L 128, 27.5.2009, lk 15).

▼B

Artikkel 13

Tingimustele vastavuse kriteeriumid

Taotluse läbivaatamisel lähtuvad liikmesriigid järgmistest kriteeriumidest:

a) kavandatavate meetmete üksikasjalik kirjeldus ja nende rakendamise tähtajad;

b) meetmed, mida rakendatakse iga majandusaasta iga asjaomase piirkonna puhul.

Artikkel 14

Rahastamiskõlbmatud kulud

Järgmiste meetmetega seotud kulud ei ole rahastamiskõlblikud:

a) viinamarjaistanduse igapäevane harimine;

b) kaitse ulukite, lindude või rahe põhjustatud kahju eest;

c) tuulekaitseribade ja -müüride ehitamine;

d) juurdepääsuteed ja tõsteseadmed;

e) põllumajanduslike sõidukite ost.

Artikkel 15

Taasistutamine viinapuude tervisega seotud või fütosanitaarsetel põhjustel

1. Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 46 lõike 3 esimese lõigu punkti c kohane viinamarjaistanduste taasistutamine pärast tervisega seotud või fütosanitaarsetel põhjustel kohustuslikku väljajuurimist liikmesriigi pädeva asutuse korraldusel on rahastamiskõlblik, kui liikmesriik:

a) teatab komisjonile riikliku toetusprogrammi esitamise või riikliku toetusprogrammi mis tahes muutmise raames kõnealuse tegevusega hõlmatud kahjulike organismide loetelu ja asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse kehtestatud sellise strateegilise kava kokkuvõtte, mis on seotud kõnealuse loeteluga;

b) järgib nõukogu direktiivi 2000/29/EÜ ([1]).

2. Eelarveaasta jooksul ei tohi tervisega seotud või fütosanitaarsetel põhjustel toimuva taasistutamise kulud ületada 15 % viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise aastasest kogukulust asjaomases liikmesriigis samal eelarveaastal.

3. Nakatunud viinamarjaistanduste väljajuurimise kulusid ja saamata jäänud tulu ei loeta rahastamiskõlblikeks kuludeks.

([1]) Nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiiv 2000/29/EÜ taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta (EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1).

▼B

Artikkel 16

Prioriteetsuskriteeriumid

Liikmesriigid võivad kehtestada prioriteetsuskriteeriumid ja märkida need toetusprogrammis ära. Sellised prioriteetsuskriteeriumid peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ning nende aluseks peavad olema toetusprogrammi konkreetsed strateegiad ja eesmärgid.

3. JAGU

Toorelt korjamine

Artikkel 17

Toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 47 osutatud toetuse saajateks peavad olema viinamarjakasvatajad, kes vastavad määruse (EÜ) nr 436/2009 artikli 2 punktis a esitatud määratlusele.

Artikkel 18

Nõuetekohaseks toimimiseks vajalikud tingimused

Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 47 rakendamiseks peavad liikmesriigid võtma vastu eeskirjad, millega tagada, et asjaomastel aladel säilitatakse head kasvutingimused ja et meetme kohaldamine ei mõjuta kahjulikult keskkonda ning sellel ei ole kahjulikke fütosanitaarseid tagajärgi, ning kindlustada, et meetme nõuetekohast rakendamist saab kontrollida.

Nimetatud eesmärkide saavutamiseks võivad liikmesriigid kohaldada meetme suhtes piiranguid, mis põhinevad objektiivsetel ja mittediskrimineerivatel kriteeriumidel, sealhulgas eri sortide ajastus, keskkonna- ja fütosanitaarohud või meetme rakendamise meetod.

Liikmesriigid võivad kehtestada ka muud tingimused määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 47 osutatud meetme nõuetekohaseks toimimiseks.

Artikkel 19

Rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid

Taotluse läbivaatamisel võtab liikmesriik aluseks andmed, mis on esitatud asjaomase kasvuala, keskmise saagi, kasutatava meetodi ja viinamarjasordi ning sellest toodetava veini tüübi kohta.

▼B

Artikkel 20

Rahastamiskõlblikud meetmed

1. Rohelise korje toetust ei maksta, kui saak hävib enne rohelise korje alguskuupäeva täielikult või osaliselt eeskätt loodusõnnetuse tagajärjel komisjoni määruse (EL) nr 702/2014 ([1]) artikli 2 lõike 9 tähenduses või loodusõnnetusega võrreldavate ebasoodsate ilmastikutingimuste tagajärjel kõnealuse määruse artikli 2 lõike 16 tähenduses.

2. Kui saak hävib täielikult või osaliselt rohelise korje toetuse maksmise ja saagikoristusperioodi vahelisel ajal, ei kuulu juba toetust saanud alalt saamata jäänud tulu hüvitamisele saagikindlustuse vahenditest.

Artikkel 21

Toorelt koristamine geograafilise tähisega veinide tootmiseks mõeldud maatükkidel

Kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide tehnilises kirjelduses sätestatud saagi piirmäärade arvutamisel ei võeta arvesse toorelt koristamise toetust saanud maatüki pindala.

Artikkel 22

Toetuse kestus

Et olla toetuse saamiseks rahastamiskõlblik, ei tohi toorelt koristamist samal maatükil kahel järjestikusel aastal teha.

Artikkel 23

Prioriteetsuskriteeriumid

Liikmesriigid võivad kehtestada prioriteetsuskriteeriumid ja märkida need toetusprogrammis ära. Sellised prioriteetsuskriteeriumid peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ning nende aluseks peavad olema toetusprogrammi konkreetsed strateegiad ja eesmärgid.

4. JAGU

Ühisfondid

Artikkel 24

Toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 48 osutatud toetuse saajateks on viinamarjakasvatajad, kes vastavad määruse (EÜ) nr 436/2009 artikli 2 punktis a esitatud määratlusele, või määruse (EL) nr 1308/2013 VII lisa II osas loetletud toodete tootjad.

([1]) Komisjoni 25. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 702/2014 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi põllumajandus- ja metsandussektoris ja maapiirkondades tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 193, 1.7.2014, lk 1).

▼B

Artikkel 25

Toetuse saamise tingimused

▼M2

1. Kui määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 48 osutatud toetust kasutatakse ühisfondide loomise halduskulude katmiseks, peab tootja poolt ühisfondi tehtud sissemakseks antud toetus piirduma esimesel, teisel ja kolmandal tegevusaastal vastavalt järgmiste määradega: 20 %, 16 % ja 8 %

▼B

2. Liikmesriigid võivad kehtestada ühisfondide loomise halduskulude katmiseks kasutatava toetuse ülemmäärad.

Artikkel 26

Toetuse kestus

Toetuse maksmise aeg ei ole pikem kui kolm aastat.

5. JAGU

Saagikindlustus

Artikkel 27

Toetusesaajad

1. Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 49 osutatud toetuse saajateks on viinamarjakasvatajad, kes vastavad määruse (EÜ) nr 436/2009 artikli 2 punktis a esitatud määratlusele.

2. Toetust taotlevad viinamarjakasvatajad esitavad liikmesriigi asjaomasele ametiasutusele oma kindlustuslepingu, et liikmesriigil oleks võimalik täita määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 49 lõikes 2 osutatud tingimust.

Artikkel 28

Maksed toetusesaajatele

1. Liikmesriigid võivad maksta määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 49 lõikes 1 osutatud toetust kindlustusandjate kaudu tingimusel, et:

a) järgitakse määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 49 lõikes 4 sätestatud tingimusi;

b) kogu toetuse summa edastatakse tootjale;

c) kindlustusandja maksab toetuse tootjale ettemaksena, kindlustusmakse vähendamise kaudu või posti- või pangaülekande teel viieteistkümne päeva jooksul pärast liikmesriigilt makse saamist.

2. Vahendajate kasutamine maksete edastamiseks ei tohi moonutada kindlustusturu konkurentsitingimusi.

▼B

Artikkel 29

Nõuetekohaseks toimimiseks vajalikud tingimused

1. Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 49 kohaldamiseks võtavad liikmesriigid vastu kõnealuses artiklis osutatud meetme nõuetekohaseks toimimiseks vajalikud tingimused, sealhulgas need, millega tagada, et toetus ei moonuta konkurentsi kindlustusturul.

2. Liikmesriigid kehtestavad määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 49 lõikes 3 osutatud tingimuste täitmiseks makstavate toetussummade piirmäärad. Liikmesriigid võivad kehtestada piirmäära tüüpkulude ja tüüpilistel eeldustel saamata jäänud tulu alusel. Liikmesriigid tagavad, et kõnealused arvutused:

a) sisaldavad ainult kontrollitavaid andmeid;

b) põhinevad asjakohaste teadmiste ja oskustega määratud arvandmetel;

c) sisaldavat selget viidet arvandmete allikale;

d) arvutuste puhul on arvesse võetud asjakohaseid piirkondlikke ja kohalikke tingimusi.

Artikkel 30

Mõisted

Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 49 kohaldamisel tähendab „loodusõnnetused“ määruse (EL) nr 702/2014 artikli 2 lõikes 9 määratletud loodusõnnetusi ja „loodusõnnetusega võrreldavad ebasoodsad ilmastikutingimused“ kõnealuse määruse artikli 2 lõikes 16 määratletud loodusõnnetusega võrreldavaid ebasoodsaid ilmastikutingimusi.

Artikkel 31

Prioriteetsuskriteeriumid

Liikmesriigid võivad kehtestada prioriteetsuskriteeriumid ja märkida need toetusprogrammis ära. Sellised prioriteetsuskriteeriumid peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ning nende aluseks peavad olema toetusprogrammi konkreetsed strateegiad ja eesmärgid.

6. JAGU

Investeeringud

Artikkel 32

Toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 50 osutatud toetuse saajateks on viinamarjakasvatajad, kes toodavad või turustavad kõnealuse määruse VII lisa II osas loetletud tooteid, veinisektori tootjaorganisatsioonid, kahest või rohkemast tootjaorganisatsioonist koosnevad liidud või tootmisharudevahelised organisatsioonid.

▼B

Artikkel 33

Rahastamiskõlblikud meetmed ja rahastamiskõlblikud kulud

1. Toetuse saamiseks on rahastamiskõlblikud üksnes järgmiste meetmetega seotud kulud:

a) kinnisvara ehitamine, soetamine, liisinguga soetamine või parendamine;

b) uute masinate ja seadmete ostmine või liisimine ülempiiriga kuni vara turuväärtuseni;

c) punktides a ja b osutatud kulutustega seotud üldkulud, näiteks arhitekti-, inseneri- ja konsultatsioonitasud ning teostatavusuuringud;

d) arvutitarkvara omandamine või arendamine ning patendiõiguste, litsentside ja autoriõiguste omandamise kulud ning kollektiivkaubamärkide registreerimise kulud.

Esimese lõigu punktis c osutatud teostatavusuuringud jäävad rahastamiskõlblikeks kuludeks isegi juhul, kui nende tulemuste põhjal ei kanta ühtegi punktide a ja b kohast kulu.

2. Liisingulepinguga seotud kulud, välja arvatud need, millele on osutatud lõike 1 esimese lõigu punktides a ja b, eelkõige liisinguandja hinnalisand, intresside refinantseerimiskulud, kaudsed kulud ja kindlustusmaksed, ei ole rahastamiskõlblikud kulud.

3. Erandina lõike 1 esimese lõigu punktist b võivad liikmesriigid mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate puhul komisjoni soovituse 2003/361/EÜ ([1]) tähenduses kehtestada oma toetusprogrammides nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel tingimused, mille puhul võib kasutatud seadmete ostmist käsitada rahastamiskõlbliku kuluna.

4. Tavalised asendusinvesteeringud ei ole rahastamiskõlblikud kulud.

Artikkel 34

Kooskõla ja järjepidevus

Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 50 kohast toetust ei anta tegevustele, mis on saanud toetust vastavalt kõnealuse määruse artiklile 45.

Artikkel 35

Tingimustele vastavuse kriteeriumid

Taotluse läbivaatamisel lähtuvad liikmesriigid järgmistest kriteeriumidest:

a) tegevused ja nende aluseks olevad meetmed on selgelt kindlaks määratud, esitatud on investeerimistegevuse kirjeldus ja lisatud hinnangulised kulud;

([1]) Komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitus 2003/361/EÜ mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.5.2003, lk 36).

▼B

b) tagatis, et kavandatud tegevuse kulud ei ületa tavapärast turuhinda;

c) tagatis, et toetusesaajatel on juurdepääs piisavatele tehnilistele ja rahalistele vahenditele, millega tagada tegevuse tõhus rakendamine; ning et toetust taotlev ettevõtja ei ole raskustes, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 50 lõike 2 kolmandas lõigus;

d) kavandatud strateegiate ja püstitatud eesmärkide omavaheline kooskõla ning nende tõenäoline mõju ja edu seoses töötlemis- või turustamisrajatiste üldise tõhususe parandamisega ning nende kohandamisega turunõudlusele, samuti seoses nende konkurentsivõime suurendamisega.

Artikkel 36

Prioriteetsuskriteeriumid

1. Pärast taotluste läbivaatamist peavad liikmesriigid eelistama tegevusi, mis tõenäoliselt aitavad suurendada energiasäästu ja ülemaailmset energiatõhusust ning parandada jätkusuutlikke protsesse.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada muud prioriteetsuskriteeriumid ja märkida need toetusprogrammis ära. Muud prioriteetsuskriteeriumid peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ning nende aluseks peavad olema toetusprogrammi konkreetsed strateegiad ja eesmärgid.

7. JAGU

Innovatsioon veinisektoris

Artikkel 37

Toetusesaajad

1. Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 51 osutatud toetuse saajateks on viinamarjakasvatajad, kes toodavad või turustavad kõnealuse määruse VII lisa II osas loetletud tooteid, veinisektori tootjaorganisatsioonid ja kahest või rohkemast tootjaorganisatsioonist koosnevad ajutised või alalised liidud.

2. Toetusesaajate tegevuses võivad osaleda teadus- ja arendustegevuskeskused. Projekti võib kaasata ka tootmisharudevahelised organisatsioonid.

Artikkel 38

Rahastamiskõlblikud meetmed ja rahastamiskõlblikud kulud

1. Tegevused ja nende aluseks olevad meetmed, mille puhul kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 51 osutatud toetust, peavad sisaldama materiaalseid ja mittemateriaalseid investeeringuid, sealhulgas teadmussiiret järgmiste üksikasjade arendamiseks:

a) veinisektori või veinitootmise kõrvalsaadustega seotud uued tooted;

▼B

b) viinamarjaveinist toodete väljatöötamiseks vajalikud uued protsessid ja tehnoloogiad;

c) investeeringute muu lisandväärtus tarneahela kõigil etappidel.

2. Rahastamiskõlblikud kulud hõlmavad katseprojekte, ettevalmistavaid meetmeid disaini, toote, tootmisprotsessi või tehnoloogia väljatöötamise ja katsetamise vormis ning sellega seotud mis tahes materiaalseid ja/või mittemateriaalseid investeeringuid enne vastselt väljatöötatud toodete, protsesside ja tehnoloogiate kasutamist kaubanduslikel eesmärkidel.

3. Tavalised asendusinvesteeringud ei ole rahastamiskõlblikud kulud.

Artikkel 39

Tingimustele vastavuse kriteeriumid

Taotluse läbivaatamisel lähtuvad liikmesriigid järgmistest kriteeriumidest:

a) tegevused ja nende aluseks olevad meetmed on selgelt kindlaks määratud, esitatud on investeerimistegevuse kirjeldus ja lisatud hinnangulised kulud;

b) tagatis, et kavandatud tegevuse kulud ei ületa tavapärast turuhinda;

c) tagatis, et toetusesaajatel on juurdepääs piisavatele tehnilistele ja rahalistele vahenditele, millega tagada tegevuse tõhus rakendamine;

d) kavandatud strateegiate ja püstitatud eesmärkide omavaheline kooskõla ning nende tõenäoline mõju ja edu seoses töötlemis- või turustamisrajatiste üldise tõhususe parandamisega ning nende kohandamisega turunõudlusele, samuti seoses nende konkurentsivõime suurendamisega.

Artikkel 40

Prioriteetsuskriteeriumid

1. Pärast taotluste läbivaatamist peavad liikmesriigid eelistama tegevusi, mis:

a) tõenäoliselt aitavad suurendada energiasäästu ja ülemaailmset energiatõhusust ning parandada jätkusuutlikke protsesse;

b) hõlmavad teadmussiirde elementi;

c) tagavad teadus- ja arendustegevuskeskuste osaluse.

▼B

2. Liikmesriigid võivad kehtestada muud prioriteetsuskriteeriumid ja märkida need toetusprogrammis ära. Muud prioriteetsuskriteeriumid peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ning nende aluseks peavad olema toetusprogrammi konkreetsed strateegiad ja eesmärgid.

8. JAGU

Kõrvalsaaduste destilleerimine

Artikkel 41

Toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 52 osutatud toetuse saajateks on veinivalmistamise kõrvalsaaduste destilleerijad.

Asjaomased liikmesriigid võivad rakendada destilleerijate vabatahtlikku sertifitseerimist liikmesriigi kehtestatud korras.

Artikkel 42

Toetuse eesmärk

1. Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 52 osutatud toetust makstakse destilleerijatele, kes töötlevad destilleerimiseks tarnitud veinivalmistamise kõrvalsaadused vähemalt 92 %-se alkoholisisaldusega toorpiirituseks, mida kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks.

Esimene lõik ei takista töötlemise tulemusel saadud alkoholi edasist töötlemist, mille tulemusel arvutatakse toetussumma vastavalt rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artiklile 18, täitmaks määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 52 lõikes 5 sätestatud nõuet kasutada kõnealust alkoholi üksnes tööstuslikult või energia saamiseks.

2. Toetus on summa, mis on ette nähtud destilleerijalt tootjale tarnitavate toodete kogumise kulude hüvitamiseks, kui viimane kannab kõnealused kulud.

III PEATÜKK

ÜHISED EESKIRJAD

Artikkel 43

Topeltrahastamise keeld

Liikmesriigid kehtestavad oma riiklikes toetusprogrammides selged kriteeriumid, mille abil tagada, et määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 45, 46, 48, 49, 50 ja 51 alusel ei anta toetust neile tegevustele ja toimingutele, mis juba saavad toetust liidu mõne muu rahastamisvahendi raames.

▼B

Artikkel 44

Rahastamiskõlblikud kulud ja tagasimaksmise eeskirjad viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise ning toorelt korjamise puhul

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise ning toorelt korjamise alla kuuluvate tegevuste või toimingute kohta ning asjaomaste rahastamiskõlblike kulude kohta. Eeskirjad peavad olema koostatud selliselt, et oleks täidetud meetmete eesmärgid vastavalt määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 46 lõikele 1 ja artikli 47 lõikele 2.

Kõnealuste eeskirjadega nähakse eelkõige ette toetuse maksmine vastavalt ühikuhindade standardiseeritud astmikule, mis on arvutatud kooskõlas rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artikliga 24, või tõendavate dokumentide alusel, mille peab esitama toetusesaaja.

Sellisel juhul kehtestavad liikmesriigid toetuse piirmäärad, määrates kindlaks konkreetse parameetri iga tegevuse puhul. Osutatud piirmäärasid kohaldatakse taotluste puhul, et määrata kindlaks maksimaalne rahastamiskõlblik summa iga tegevuse puhul, mis on osa kogutegevusest, millele toetust taotleti. Toetuse andmise aluseks on kahest saadud summast, st maksimaalsest rahastamiskõlblikust summast ja tõendavatest dokumentidest tulenevast summast madalaim.

Toetuse ülemmäär põhineb tavapärasel turuhinnal.

Kulu arvutamine tõendavate dokumentide alusel põhineb selles riigis, kus toetusesaaja on registrisse kantud, kasutatavatel raamatupidamisarvestuse põhimõtetel, korral ja meetoditel.

2. Liikmesriigid kehtestavad määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 46 lõike 4 punkti a ja artikli 47 lõike 3 kohase sissetuleku kaotamise eest makstava hüvitise taseme vastavalt kõnealuse määruse artikli 46 lõikele 5 ja artikli 47 lõikele 4.

3. Kui ühikuhindade standardiseeritud astmik on määratud kindlaks viinapuude kasvuala põhjal, mõõdetakse pindala ära vastavalt rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artiklile 44.

Artikkel 45

Mitterahalised sissemaksed viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise ning toorelt korjamise puhul

1. Mitterahalised sissemaksed pakkumise vormis, mille kohta ei ole sularahamakseid tõendavaid arveid või samaväärse tõendusjõuga dokumente, võivad olla rahastamiskõlblikud määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 alusel, kui programmiga on nii ette nähtud.

2. Selleks et arvutada toetuse summa, mis vastab mitterahalisele sissemaksele:

a) lisatakse kõnealused mitterahalised sissemaksed ühikuhindade standardiseeritud astmikule, mis on arvutatud kooskõlas rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artikliga 24, juhul kui liikmesriik otsustab kasutada kulude tagasimakse lihtsustatud võimalust, või

▼B

b) määratakse väärtus kindlaks, võttes arvesse kulutatud aega ja samaväärse töö eest makstava tasu määra, kui liikmesriik otsustab rakendada ümberkorraldus- ja toorelt korjamise toetuse maksmist, võttes aluseks toetusesaaja poolt esitatavad tõendavad dokumendid.

3. Kui mitterahalist sissemakset arvutatakse vastavalt lõike 2 punktile b, peavad olema täidetud järgmised kriteeriumid:

a) toetused, mida makstakse tegevustele, mis sisaldavad mitterahalisi sissemakseid, ei ületa rahastamiskõlblikke kogukulutusi (v.a mitterahalised sissemaksed) tegevuse lõpus;

b) mitterahaliste sissemaksete väärtus ei ületa kõnealusel turul üldiselt aktsepteeritud kulusid;

c) mitterahaliste sissemaksete väärtust ja tegelikku tegemist saab sõltumatult hinnata ja kontrollida.

Esimese lõigu punktis a osutatud kriteeriumit ei kohaldata määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 47 alusel toetatavate tegevuste puhul, mille mitterahalise panusena on arvestatud üksnes tehtud töö kulu.

Artikkel 46

Personalikulude rahastamiskõlblikkus

1. Toetusesaaja kantud personalikulusid määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 45 või kõnealuse määruse artiklis 51 osutatud toetuse puhul käsitatakse rahastamiskõlblikena, kui need on kantud seoses selle konkreetse toetust saanud tegevuse ettevalmistamise, rakendamise või järelmeetmega, sealhulgas hindamine.

Sellised personalikulud sisaldavad muu hulgas toetusesaajaga lepingu sõlminud personali töö eest makstavat tasu, eelkõige müügiedenduse või innovatsioonitegevuse eest, ning kulusid, mis vastavad toetusesaaja koosseisuliste töötajate töötundide osale müügiedendus- või innovatsioonitegevuses.

2. Toetusesaaja peab esitama tõendavad dokumendid, milles on esitatud tegelikult tehtud töö üksikasjad iga konkreetse tegevuse puhul või, kui see on asjakohane, siis iga selle aluseks oleva tegevuse puhul.

3. Selleks, et määrata kindlaks toetusesaaja koosseisuliste töötajate poolt ellu viidud tegevusega seotud personalikulud, võib arvutada kohaldatava tunnimäära, jagades tegevuse rakendamisel töötanud konkreetsete töötajate viimase dokumenteeritud aasta tööjõukulude brutosumma 1 720 tunniga.

Artikkel 47

Halduskulude rahastamiskõlblikkus

1. Toetusesaaja kantud halduskulusid toetuse puhul, millele on osutatud määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 45, või toetuse puhul, millele on osutatud kõnealuse määruse artiklis 51, käsitatakse rahastamiskõlblikena, kui need on tekkinud seoses selle konkreetse toetust saanud tegevuse ettevalmistamise, rakendamise või järelmeetmega.

▼B

Määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 45 kohaldamisel käsitatakse välisauditite kulusid rahastamiskõlblikena, juhul kui auditeid teostab sõltumatu ja kvalifitseeritud välisasutus.

2. Lõikes 1 osutatud halduskulusid käsitatakse rahastamiskõlblikena, kui need ei ületa 4 % tegevuse rakendamise abikõlblikest kogukuludest.

3. Liikmesriigid võivad otsustada, kas lõikes 1 osutatud halduskulud on rahastamiskõlblikud kindla summa alusel või tegelikke kulusid tõendavate dokumentide alusel, mille toetusesaaja peab esitama. Viimasel juhul arvutatakse kõnealused kulud selles riigis, kus toetusesaaja on registrisse kantud, kasutatavate raamatupidamisarvestuse põhimõtete, korra ja meetodite alusel.

Artikkel 48

Käibemaksu rahastamiskõlblikkus

1. Käibemaks ei ole rahastamiskõlblik, välja arvatud juhul, kui see ei ole kohaldatava riikliku käibemaksuõiguse alusel tagasi nõutav ning kui selle on tegelikult ja lõplikult maksnud toetusesaaja, kes ei ole mittemaksukohustuslane nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ ([1]) artikli 13 lõike 1 tähenduses.

2. Selleks et tagastamatu käibemaks oleks rahastamiskõlblik, peab vannutatud raamatupidaja või vannutatud audiitor tõendama, et toetusesaajale makstud summat ei ole tagastatud ning see on kuluna kirjendatud toetusesaaja raamatupidamises.

Artikkel 49

Ettemaksed

Liikmesriigid võivad ette näha, et toetusesaajale makstakse toetust ettemaksena konkreetse tegevuse jaoks või mis tahes üksiku tegevuse jaoks, mis kuulub määruse (EL) nr 1308/2013 artiklitega 45, 46, 50, 51 ja 52 ette nähtud toetuse alla, tingimusel et toetusesaaja on esitanud asjakohase tagatise.

Artikkel 50

Välistamine

Toetust ei anta tootjatele, kellel on ebaseaduslikud istandused või alad, millele on viinapuud istutatud ilma loata, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 85a ja 85b ning määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 71.

Artikkel 51

Teatamine

Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma toetusprogrammide rakendamisest, antud riigiabist ning toetusesaajatele ettemaksuna antud toetusest vastavalt rakendusmääruse (EL) 2016/1150 III peatüki esitatud üksikasjalikele tingimustele.

([1]) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

▼B

Kui liikmesriik ei täida käesoleva määruse kohast teatamiskohustust või kui komisjoni valduses olevate objektiivsete faktide põhjal ilmneb, et teave on vale, võib komisjon peatada määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 17 osutatud veinisektoriga seotud igakuised maksed kas osaliselt või täielikult kuni teabe nõuetekohase edastamiseni.

IV PEATÜKK

FINANTSJUHTIMINE

Artikkel 52

Toetusesaajatele tehtavad maksed

1. Määruse (EL) nr 1308/2013 II osa I jaotise II peatüki 4. jao kohased maksed tehakse toetusesaajatele tervikuna, ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 28 kohaldamist.

2. Olenemata artiklist 49 kohaldatakse lõikes 1 osutatud maksete suhtes eelnevat kontrolli, nagu on ette nähtud artikli 54 lõikega 1.

Artikkel 53

Muudatused toetusesaajate tegevuses

1. Liikmesriigid võivad sätestada eeskirjad, milles käsitletakse muudatusi toetusesaajate sellises tegevuses, mille kohta on toetustaotlus esitatud ning mille pädevad asutused on heaks kiitnud.

Enne lõppmakse taotluse esitamist ning igal juhul enne lõppmaksele eelnevaid kohapealseid kontrolle peaks toetusesaaja saama esitada muudatused oma esialgses heakskiidetud tegevuses, tingimusel et need ei kahjusta kogu tegevuse eesmärke, on nõuetekohaselt põhjendatud, on teatatud riiklike ametiasutuste ettenähtud tähtaja jooksul ja viimaste poolt heaks kiitnud.

2. Liikmesriigid võivad lubada teha ilma eelneva loata väiksemaid muudatusi rahastamiskõlbliku toetuse esialgselt heakskiidetud summa ulatuses, tingimusel et muudatused ei mõjuta tegevuse rahastamiskõlblikkust ega selle üldisi eesmärke.

Eelkõige võivad liikmesriigid lubada teha heakskiidetud tegevusega hõlmatud meetmete vahel finantsülekandeid ulatusega kuni 20 % iga meetme puhul algselt heakskiidetud summast, tingimusel et heakskiidetud toetuse kogusummat ei ületata.

Oma toetusprogrammide raames võivad liikmesriigid ette näha muid väiksemaid muudatusi, mida saab rakendada ilma eelneva heakskiiduta.

▼B

Artikkel 54

Üldpõhimõtted

1. Olenemata artiklist 49 makstakse toetus välja pärast seda, kui ollakse veendunud, et kas kogu tegevus või kõik sellesse kuuluvad üksikud osad, mida on toetustaotluses nimetatud (vastavalt liikmesriigi poolt asjaomase toetusmeetme juhtimiseks tehtud valikule) on täielikult ellu viidud ning nende kohta on tehtud halduskontroll ja vajaduse korral kohapealne kontroll vastavalt rakendusmääruse (EL) 2016/1150 IV peatüki 1. jaole.

▼M1

2. Ehkki tavaliselt makstakse toetus välja pärast kogu tegevuse rakendamist, makstakse toetust lõpuleviidud üksikmeetmete eest ka juhul, kui kontrollimise tulemusena on selgunud, et ülejäänud meetmeid ei saadud vääramatu jõu või erakordsete asjaolude tõttu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 2 lõike 2 tähenduses rakendada, ning juhul, kui vaatamata asjaolule, et ülejäänud meetmed on jäänud ellu viimata, on tegevuse üldeesmärk siiski saavutatud.

2a. Kui kontrollimise tulemusena selgub, et toetustaotluses kirjeldatud tegevust ei ole täielikult ellu viidud, kuid tegevuse üldeesmärk on siiski saavutatud, võivad liikmesriigid vastavalt lõikele 2 maksta toetust üksikmeetmete eest, mis on lõpule viidud, ja kohaldada karistust, mis moodustab 100 % toetusetaotluses nendele meetmetele algselt eraldatud summast, mida ei ole täielikult lõpule viidud.

Juhul kui lõpuleviidud üksikmeetmete eest makstud toetuse summa on suurem kui pärast kontrollimist nõuetekohaselt kindlaksmääratud summa, nõuavad liikmesriigid alusetult makstud toetuse tagasi.

Juhul kui on tehtud ettemakse, võivad liikmesriigid otsustada kohaldada karistust.

3. Kui kontrollimise tulemusena selgub, et toetusetaotlusega hõlmatud tegevust ei ole täielikult rakendatud muudel kui lõikes 2 sätestatud juhtudel ja kui toetust on makstud üksikmeetmete eest, mis moodustavad osa toetusetaotlusega hõlmatud üldisest tegevusest, nõuavad liikmesriigid makstud toetuse tagasi.

▼B

Juhul kui on tehtud ettemakse, võivad liikmesriigid otsustada kohaldada karistust.

4. Lõikeid 1 ja 3 ei kohaldata, kui määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaselt toetatud tegevusi ei rakendata vastavalt kogu pindalal, mille jaoks toetust taotleti.

Sellistel juhtudel peavad liikmesriigid maksma summa, mis vastab tegevuse sellele osale, mis on rakendatud või kui tegemist on ettemaksetega, siis nõuda tagasi summa, mis maksti selle osa eest, mida ei rakendatud.

Toetussumma arvutamisel võetakse aluseks erinevus toetustaotluse halduskontrolli tulemusel heakskiidetud pindala või vastavalt käesoleva määruse artiklile 53 muudetud pindala ning selle pindala vahel, kus tegevus on tegelikult ellu viidud ja mis on kindlaks määratud rakendusjärgse kohapealse kontrolliga.

▼B

Kui erinevus ei ületa 20 %, arvutatakse toetus rakendusjärgse kohapealse kontrolli poolt kindlaksmääratud pindala alusel.

Kui erinevus on suurem kui 20 %, kuid mitte rohkem kui 50 %, arvutatakse rakendusjärgse kohapealse kontrolli poolt kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse kahekordne leitud erinevus.

Kui erinevus on suurem kui 50 %, ei anta asjaomase tegevuse jaoks toetust.

Artikkel 55

Ühikuhindade standardiseeritud astmik ja kontrollimeetodid

Määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 puhul kohaldatakse järgmisi eeskirju:

a) kui toetuse summa arvutatakse vastavalt ühikuhindade standardiseeritud astmikul põhinevale maapinna mõõtühikule, peab tegelik summa vastama rakendusmääruse (EL) 2016/1150 artikli 44 kohaselt mõõdetud tegelikule pindalale;

b) kui liikmesriik otsustab arvutada toetuse summa, vastavalt ühikuhindade standardiseeritud astmikul põhinevale maapinna mõõtühikule või tegelike kulude alusel, mis tulenevad täiendavatest dokumentidest, mille toetusesaajad on esitanud vastavalt käesoleva määruse artikli 44 lõikele 1, sätestavad nad asjakohaste kontrollimeetodite eeskirjad, millega kehtestada tegevuse tegeliku rakendamise ulatus.

Artikkel 56

Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud

Kui määruse (EL) nr 1308/2013 II osa I jaotise II peatüki 4. jao või käesoleva määruse kohaselt tuleb määrata karistus, ei tehta seda vääramatu jõu või erakorraliste asjaolude puhul määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 64 lõike 2 tähenduses.

V PEATÜKK

HINDAMINE NING ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 57

Määruse (EÜ) nr 555/2008 muudatused

Määrust (EÜ) nr 555/2008 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

   a) lõike 1 esimese lõigu punktid a, d ja f jäetakse välja;

   b) lõige 3 jäetakse välja.

2) Artiklid 2–20c jäetakse välja.

▼B

3) Artikli 23 lõige 3 jäetakse välja.

4) Artiklid 24–37b jäetakse välja.

5) Artikkel 60 jäetakse välja.

6) Artiklid 62, 63 ja 64 jäetakse välja.

7) Artikli 65 lõiked 1–4 jäetakse välja.

8) Artikkel 66 jäetakse välja.

9) Artiklid 75–82 jäetakse välja.

10) Artiklid 96 ja 97 jäetakse välja.

11) I–VIIIc lisa jäetakse välja.

Artikkel 58

Üleminekusätted

1. Määruse (EÜ) nr 555/2008 sätteid, mis jäetakse välja vastavalt käesoleva määruse artiklile 57, kohaldatakse jätkuvalt nende tegevuste suhtes, mis on esitatud pädevatele asutustele enne käesoleva määruse jõustumist.

2. Liikmesriigid tagavad, et tegevused, mille puhul määruse (EÜ) nr 555/2008 asjakohaseid sätteid lõike 1 kohaselt jätkuvalt kohaldatakse, on oma juhtimis- ja kontrollisüsteemide kaudu selgelt määratletud.

Artikkel 59

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.